

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 26. júna 2013 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **R. P.** pre trestný čin zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To 155/2011, zo 06. marca 2012 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **R. P.** **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 2T 49/2010, z 08. septembra 2011 bol obvinený **R. P.** uznaný vinným zo zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. por. na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s doposiaľ nezisteným páchatelom dňa 26. januára 2007 telefonicky vylákal poškodeného **J. Z.** pod zámienkou vrátenia fotoaparátu Kayocera Finecam 4L a digitálneho multimeru zn. MY62 za poskytnutie hotovosti 700 Sk na stretnutie pri amfiteátri v **P.** na ul. **B.**, po príchode poškodeného **J. Z.** na miesto stretnutia od cca 18,55 hod. dňa 26. januára 2007 ho obžalovaný **R. P.** vlákal do blízkej novostavby domu, kde doposiaľ nezistený páchatel maskovaný čiernou kuklou na hlave namieril na poškodeného **J. Z.** krátku guľovú zbraň čiernej farby a začal na neho vulgárne kričať, „prečo mu nedal tie peniaze“, následne sa doposiaľ nezistený páchatel s kuklou a namierenou zbraňou do oblasti hlavy a hrude priblížil poškodenému a spýtal sa ho kam to chce, poškodený požiadal o vrátenie veci, na čo obžalovaný **R. P.** prinútil poškodeného **J. Z.** ísť na poschodie novostavby, kde doposiaľ nezistený páchatel v kukle so slovami „nerešpektuješ

ma, odjebem Ťa“ znova namieril zbraň na poškodeného, kde obžalovaný R. P. žiadal od poškodeného J. Z. peniaze, pričom sa mu vyhráždal slovami „daj mu tie peniaze, teraz ti prijebem, daj mu tie peniaze, lebo Ťa rozjebem“, na čo po týchto vyhráždach poškodený zo strachu pred stupňujúcim sa násilím vydal obžalovanému R. P. sumu 700 Sk, ktorý na to vyhodil z okna igelitovú tašku, v ktorej mali byť veci poškodeného a následne obžalovaný a doposiaľ nezistený páchatel' v kukle z miesta činu ušli.

Prvostupňový súd obvinenému uložil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvineného zaviazal k náhrade škody voči poškodenému J. Z., nar. X., trvale bytom C. ul. č. X., P., vo výške 23,23 €.

Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 3To 155/2011, zo 6. marca 2012 podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol.

Obvinený 12. októbra 2012 podal proti druhostupňovému rozhodnutiu dovolanie, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. V písomných dôvodoch dovolania uviedol, akým spôsobom vyhodnotil prvostupňový súd úmysel obvineného a akým spôsobom súdy kvalifikovali konanie obvineného. V ďalšej časti dovolania vyhodnocuje, v čom spočíva objektívna stránka trestného činu podľa § 188 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a rozoberá subjektívnu stránku predmetného trestného činu. Porovnáva rozdiel medzi trestným činom lúpeže a trestným činom vydierania. Vyslovil názor, že medzi trestným činom lúpeže a vydierania sú dva rozličné znaky a to cieľ páchatel'a, ktorý chce svojím konaním dosiahnuť a prostriedky, ktorými chce páchatel' svoj cieľ dosiahnuť.

Pri lúpeži je cieľom páchatel'a zmocnenie sa cudzej veci, pri vydieraní donútenie iného, aby niečo konal, opomenul alebo strpel. Pri lúpeži je prostriedkom použitie násilia

alebo hrozba bezprostredným násilím, pri vydieraní hrozba násilím alebo hrozba inej ťažkej ujmy.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že cieľom konania, ktoré sa mu kládlo za vinu bolo nútiť poškodeného Z. splniť záväzok, na ktorom sa vopred dohodli a to uhradiť sumu 700 Sk ako odplatu za vrátenie fotoaparátu. Uzatvorenie predmetnej dohody vo svojej výpovedi potvrdil aj samotný poškodený Z.. Túto dohodu akceptoval aj prvostupňový a dovolací súd, nakoľko je uvedená v úvode skutkovej vety rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 08. septembra 2011, sp. zn. 2T 49/2010.

Uvedenú skutočnosť potvrdzuje aj to, že po splnení uvedeného záväzku (zaplatenia sumy 700 Sk) sa od poškodeného nežiadali žiadne ďalšie peniaze, ktoré poškodený mohol mať pri sebe (a aj v skutočnosti mal, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplýva, že z bankomatu si vybral sumu 1 900 Sk) ani iné veci.

Nakoľko v danom prípade išlo o nútenie poškodeného odovzdať vopred vzájomne dohodnutú sumu peňazí vyplývajúcu z dohody medzi mnou a poškodeným, nemôže byť moje konanie kvalifikované ako trestný čin lúpeže.

Ak páchatel' použije hoci aj hrozbu bezprostredného násillia, nie však v úmysle zmocniť sa cudzej veci, ale s tým, aby si od iného vynucoval, aby niečo konal, opomenul alebo strpel, nemôže ísť o lúpež, ale o vydieranie, resp. v prípade vynucovania splnenia záväzku poškodeného o trestný čin hrubého nátlaku podľa § 191 Tr. zák.

Navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 08. septembra 2011, sp. zn. 2T 49/2010 a uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 06. marca 2012, sp. zn. 3To 155/2011, bol v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. porušený zákon v neprospech obvineného, nakoľko rozhodnutie prvostupňového súdu a odvolacieho súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 06. marca 2012, sp. zn. 3To 155/2011, ako aj rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 08. septembra 2011, sp. zn. 2T 49/2010 a aby nariadil prvostupňovému súdu, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Pezinok. V písomných dôvodoch uviedla, že dovolanie je nedôvodné, pretože k žiadnej dohode o zaplatení 700 Sk ako odplaty za vrátenie fotoaparátu medzi odsúdeným a poškodeným nedošlo a nevyplýva to ani z obžalobného návrhu, keď sa v ňom uvádza „obžalovaný R. P. vylákal poškodeného pod zámienkou vrátenia fotoaparátu Kyocera Finecam 4L a digitálneho multimeru zn. MY62 za poskytnutie hotovosti 700 Sk“, navyše odsúdený R. P. nešiel na miesto činu s úmyslom fotoaparát vrátiť, pretože v taške, v ktorej mali byť Z. veci, bol len starý sovietsky fotoaparát a fľaša minerálky. Odsúdený využil zastrašovanie poškodeného zbraňou, s takýmto zastrašovaním sa plne stotožnil, lebo opakovane vyzýval poškodeného, aby mu dal peniaze. Ak by nezistený spolupáchateľ svojvoľne použil proti poškodenému zbraň a obžalovaný P. by s tým nesúhlasil, nebol by strach poškodeného z ohrozenia so zbraňou inou osobou využil na získanie peňazí, ktoré napokon od poškodeného aj dostal. Mám za to, že odsúdený R. P. svojím konaním naplnil všetky znaky zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., preto dovolanie navrhujem ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodený sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití

iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie nesprávne právne posúdenie skutku, alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol napadnutým rozhodnutím kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu nešlo o žiadny trestný čin alebo že išlo o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdeným skutkom dopustil.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie, napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť trestného činu, príp. pochybenie súdu pri uložení úhrnného, súhrnného a spoločného trestu a toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov.

Dovolanie umožňuje oprávneným osobám namietať zásadné porušenie procesnoprávnych a hmotnoprávnych ustanovení v rozhodnutiach súdov, ale nie je tretím opravným prostriedkom. Z tohto dôvodu námietky vzťahujúce sa iba k skutkovým zisteniam nie sú prípustným dôvodom na podanie dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili sudy nižšej inštancie. Nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania sudy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu. Neslúži k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3 a § 326 ods. 5 Tr. por.).

Nie sú pravdivé tvrdenia obvineného v dovolaní v tom smere, že došlo k uzavretiu dohody medzi obvineným a poškodeným, že dohodu medzi obvineným a poškodeným akceptoval prvostupňový a odvolací súd, nakoľko je uvedená v úvode skutkovej vety prvostupňového rozsudku. Zo skutkovej vety prvostupňového rozsudku vyplýva, že išlo

o dohodu medzi obvineným a doposiaľ nezisteným páchatelom, ale nie medzi obvineným a poškodeným.

Ako už bolo v predchádzajúcej časti odôvodnenia konštatované, dovolací súd nemôže meniť skutkové zistenia konajúcich súdov. Právna kvalifikácia konania obvineného je v súlade so zisteným skutkovým stavom. Úvahy obvineného o inej právnej kvalifikácii (trestný čin vydierania, trestný čin hrubého nátlaku) sú v rozpore s Trestným zákonom.

Spôsob vydania finančnej čiastky poškodenému, okolnosti, za akých k tomu došlo, vyhodenie igelitky so starým fotoaparátom, jednoznačne nasvedčujú právnej kvalifikácii konania obvineného ako trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zák.

S poukazom na horekonštatované skutočnosti a dôkazy dovolanie obvineného nebolo dôvodné, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 26. júna 2013

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová